

Подати документи батьки майбутніх першокласників можуть до 29 травня включно, інформує управління освіти Ужгородської міської ради.

Нагадаємо, що відповідно до законодавства право на першочергове зарахування мають діти, які проживають на території обслуговування закладу освіти. Перелік вулиць, закріплених за закладами освіти громади, можна переглянути за посиланням: https://osvita-uzhgorod.gov.ua/media/2026/01/25/21-10-28_Pv-1.pdf

Також першочергово зараховують дітей, чії рідні брати або сестри вже навчаються у цьому закладі, а також дітей працівників закладу освіти.

Для зарахування дитини до 1 класу одному з батьків або законному представнику потрібно подати:

заяву встановленого зразка (особисто, з пред'явленням документа, що посвідчує особу);

копію свідоцтва про народження дитини (з пред'явленням оригіналу);

оригінал або копію медичної довідки за формою № 086/о.

За бажанням одного з батьків до заяви може додаватися висновок про комплексну або повторну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини.

Місце проживання дитини або одного з батьків може бути підтвержене відповідними документами (паспорт, довідка про реєстрацію місця проживання, витяг з демографічного реєстру, довідка ВПО, документи на житло, договір оренди тощо).

Подати документи на вільні місця можна до кількох закладів освіти – кількість таких заяв не обмежується.

РОЗПОЧАВСЯ ПРИЙОМ ЗАЯВ НА ЗАРАХУВАННЯ ДО ПЕРШИХ КЛАСІВ

закладів загальної середньої освіти Ужгорода

ДЕНЬ ДОНОРА ДЛЯ ПОТРЕБ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

відбувся в Ужгородській міській багатопрофільній клінічній лікарні

Забір проводила виїзна бригада Закарпатської обласної станції переливання крові.

До доброї справи долучилися медики, працівники міської ради, зокрема департаменту соціальної політики, управління містобудування та архітектури, колеги з КП «Водоканал м. Ужгород» й інші небайдужі ужгородці.

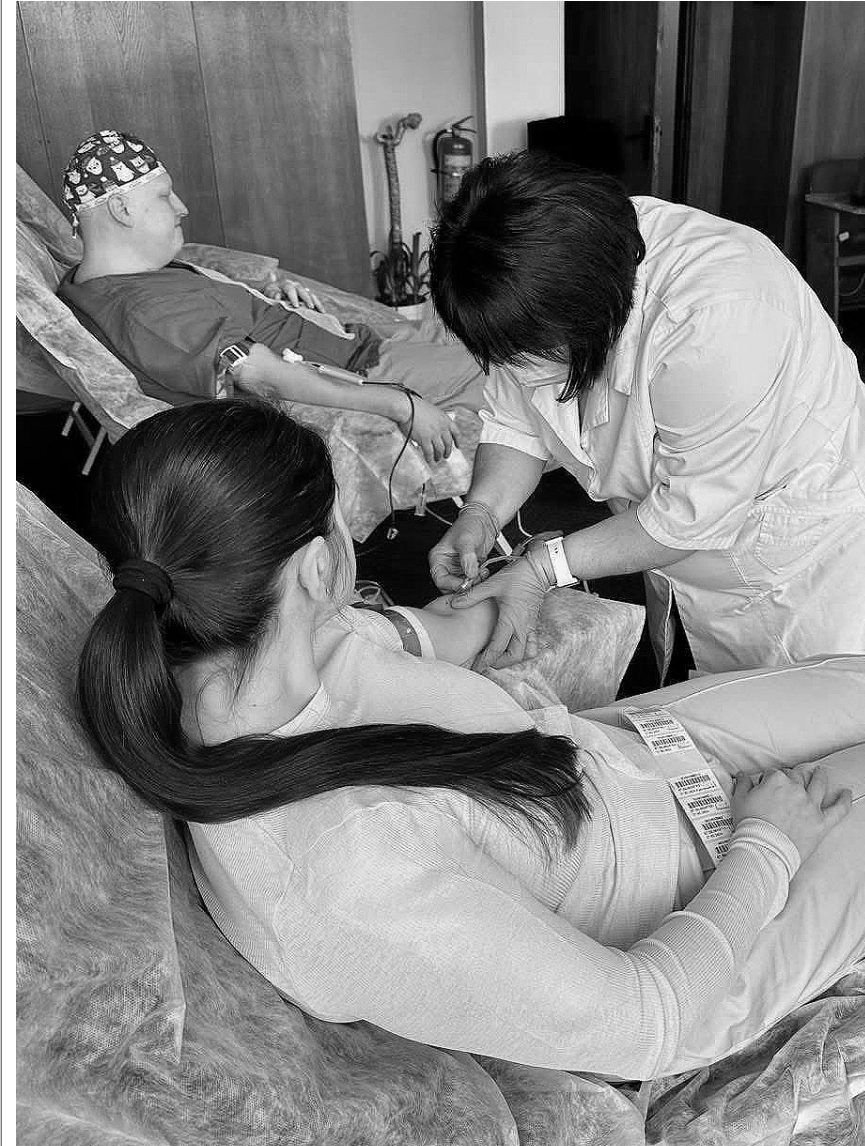
14,5 літрів крові здали понад три десятки людей для потреб захисників.

Закликаємо ужгородців долучатися до донації крові, адже вона може стати вирішальною для порятунку поранених військових.

ДЕ ЗДАТИ КРОВ: м. Ужгород, вул. Івана Чендея, 15.

ГРАФІК РОБОТИ: з 9:00 до 14:00 (у будні).

Кров одного донора рятує до трьох життів. Допоможімо тим, хто щодня захищає нас. Кожна донація може стати вирішальною для тих, хто сьогодні захищає Україну.

МІЖНАРОДНИЙ ПРОЄКТ, СПРЯМОВАНИЙ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ, СТАРТУВАВ В УЖГОРОДІ

Проект «Bridges of Resilience: розширення можливостей української молоді через культурний обмін і лідерство» впроваджує Угорська Екуменічна Служба Допомоги за фінансової підтримки Програми грантів Посольства США.

Головна мета – це підтримка дітей і молоді віком від 12 до 24 років, формування їхніх лідерських навичок, активної громадянської позиції, зміцнення міжкультурної взаємодії тощо.

Як зазначив міський голова Богдан Андрійв, реалізація цього проекту сприятиме розвитку й відкриттю нових можливостей для молоді, котра зараз проживає в Ужгородській громаді. Також міський голова подякував партнерам за таку важливу ініціативу для нашої молоді, яка за час повномасштабного вторгнення стикається з різними викликами в освітньому процесі – від переїздів в інші громади у пошуках безпечнішого місця для здобуття освіти до навчання під час повітряних тривог.

Під час заходу, у якому взяли участь і заступник міського голови Ужгорода Іван Завидняк, відбулося підписання Меморандуму про співпрацю між відокремленим підрозділом Угорської Екуменічної Служби Допомоги в Україні та

управлінням освіти Ужгородської міської ради, а також профільними структурними підрозділами органів місцевого самоврядування інших територіальних громад, ОВА та УжНУ.

Завдяки Меморандуму вдасться забезпечити ефективну взаємодію сторін під час проекту,

ронам координувати зусилля щодо впровадження програм, які сприяють:

підвищенню рівня володіння англійською мовою та ознайомленню з культурою, історією та цінностями Сполучених Штатів Америки;

розвитку лідерських, соціаль-

спрямованого на створення сприятливих умов для всебічного розвитку учнівської молоді, зокрема внутрішньо переміщених осіб та інших вразливих груп, шляхом поєднання освітніх, культурних, спортивних та виховних заходів.

Меморандум дозволить сто-

них і громадянських компетентностей молоді;

формуванню навичок командної роботи, відповідальності та взаємодії;

зміцненню соціальної згуртованості та міжкультурного порозуміння у громаді.

У БО БФ "Гуманітарний центр "Совине гніздо" протягом лютого внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

**203 пакета з продуктовими наборами;
154 пакунок дитячих та дорослих підгузків;
350 упаковок дитячого молока;
556 хлібин.**

Волонтери видали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (загалом 6516 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen/Wings of Help e. V., Сплетіння Кошице, Валентином Штефаньо, Єпархіальною місієюною семінарією "Редемторіс Матер" та іншими благодійниками.

За відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovune.com.ua/>

Впродовж минулого року 29 277 тисяч пацієнтів одержали безоплатне якісне 4-ри разове харчування і близько 1723 тисячі воїнів, які перебували від двох тижнів до місяця на стаціонарному лікуванні у відокремлених підрозділах КНП «Ужгородська міська багато-профільна клінічна лікарня», отримали 5-ти разове харчування.

На ці потреби з міського бюджету виділили 16,5 млн грн, ще понад 20 млн грн профінансовано НСЗУ та 8,9 млн – кошти державного бюджету, відшкодовані Військово-медичним клінічним центром Західного регіону у м. Львів за харчування військовослужбовців.

Нагадаємо, що вже третій рік у комунальному медзакладі Ужгорода діє кейтерингове обслуговування, тобто здійснюється доставка готової їжі. Цю послугу, відповідно до укладеного договору, надає ТОВ «Кейтерінг Діннер».

Днями міський голова Ужгорода Богдан Андрійв, відвідав Клінічну лікарню з невідкладних станів та екстреної медичної допомоги, яка входить до складу КНП «Ужгородська міська клінічна лікарня», де поспілкувався з пацієнтами, персоналом і керівництвом, а також перевіряв організацію робочого процесу в харчоблоці та якість надання послуг.

«Наше завдання – забезпечити якісне та збалансоване харчування, яке відповідає сучасним нормам та сприяє швидкому відновленню кожного пацієнта, серед яких чимало військових. Ми можемо впевнено стверджувати, що

ПАЦІЄНТИ КОМУНАЛЬНОГО МЕДЗАКЛАДУ УЖГОРОДСЬКОЇ ГРОМАДИ ОТРИМУЮТЬ БЕЗОПЛАТНЕ ПОКРАЩЕНЕ ХАРЧУВАННЯ

передача послуг з харчування на аутсорсинг – це стратегічне рішення, яке має низку важливих переваг: дозволяє місту не вкладати кошти в утримання застарілої інфраструктури; лікарні відповідно зосереджуються на наданні якісних медичних послуг, а не вирішенні господарських питань; не витрачаються кошти на електроенергію, оновлення обладнання тощо в кожному харчоблоці як це було раніше, тобто у перспективі йдеться про відчутну економію бюджетних коштів», – зазначив Богдан Андрійв.

Як повідомила під час зустрічі засновниця ТОВ «Кейтерінг Діннер» Аліна Стежкова, контроль за дотриманням стандартів якості й безпеки харчування здійснюється систематично.

«Забезпечувати харчуванням медзаклади Ужгорода ми розпочали у 2024 році, взяли в оренду приміщення, де власним коштом зробили капітальний ремонт відповідно

до вимог HACCP, оновили матеріально-технічне забезпечення тощо. Для нас харчування – не просто послуга, яку потрібно надати, а велика відповідальність, адже це наше ім'я та репутація. Ми прагнемо і надалі розвиватися та системно беремо участь у державних закупівлях через Prozorro. Нині у команді працює близько 40 фахівців, серед яких дієтологи, технологи, кухарі та інші спеціалісти, котрі формують меню з урахуванням медичних рекомендацій і потреб кожного пацієнта, що дозволяє забезпечити збалансоване та повноцінне харчування під час лікування», – наголосила Аліна Стежкова.

Міська влада й надалі працюватиме над удосконаленням забезпечення харчування, а також інших медичних послуг у закладах охорони здоров'я громади, впроваджуючи сучасні підходи та рішення, спрямовані на підвищення комфорту пацієнтів й ефективності використання бюджетних коштів.

УЖГОРОД У ЖАЛОБІ...

26 лютого Ужгород попрощався із полеглим захисником – в останню дорогу провели 35-річного захисника України Олександра Тарная («Терена»), який загинув 13 лютого 2026 року, виконуючи бойове завдання.

Олександр Олександрович Тарнай народився 28 лютого 1990 року в Ужгороді. Закінчив місцеву школу №2, згодом факультет туризму.

«Сашко мав вищу освіту, до війни встановлював сцени, світло, звук для масових заходів. Часто їздив за кордон, супроводжував концертні трибют-шоу, працював із виконавцями «Scorpions» та «Metallica».

У 2015 – 2016 пройшов АТО, служив артилеристом у іншій бригаді. А в перші дні повномасштабні сам пішов у військкомат і попросився в 128 ОГШБр. Йому пропонували артилерійський підрозділ, там було би трохи безпечніше, але Сашко вибрав піхоту – гірсько-штурмову роту. Його підрозділ – дуже професійний і ефективний – кидали туди, де найважче.

Сашко зупиняв ворожі колони в перші тижні війни біля Запоріжжя, брав участь у штурмах на Херсонщині, тримав дуже важку оборону в Бахмуті, звільняв села під час контрнаступу на Запоріжжі. Усе це – ближні бої, коли бачиш ворога впритул. Я знаю принаймні про п'ять його поранень, а ще було багато контузій, серед яких дві, коли лопнули барабанні перетинки.

Сашка вирізняли три риси характеру – дуже спокійний, надзвичайно відповідальний, а також безвідмовний у роботі. Перед небезпечними завданнями багато хто з бійців нервує, розуміючи, що це може бути дорога в один кінець. То Сашко своїм жартом, самою присутністю міг зняти напругу, і люди вже не думали про небезпеку. Тому всі поважали й любили його.

Сашко загинув 13 лютого вночі. Доставляв на пікапі кількох піхотинців на позицію плюс провізів і боеприпаси. Тоді якраз потепліло, ще й дощ пішов. Грунтова дорога розкисла й перетворилася на багнюку, і коли пікап проїжджав балку, одна шина злетіла – машина застрягла. Хлопці відбігли й сховалися, хто як міг, Сашко викликав по рації КЕТА (легкий тягач). Але росіяни їх «зрисували», встигли навести ствольну арту й відкрити вогонь. Ніхто з хлопців не потраждав, вони були трохи на віддалі. А Сашко залишався ближче до машини – як водій не хотів втрачати жодної секунди, коли під'їде тягач. Завжди був дуже відповідальним», – написав про загиблого його побратим, офіцер 128-ї ОГШБр Ярослав Галас.

За свою службу і мужність Олександр Тарнай був нагороджений державними та відомчими нагородами:

- відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції»;
- медалями «Незламним Героям російсько-української війни», «Золотий тризуб», «За поранення» («За жертву крові в боях за волю України»), «Хрест Сухопутних військ»;
- Почесним нагрудним знаком Головнокомандувача ЗСУ «За службу».

Чин похорону відбувся на площі Народній. Прощатися з воїном прийшли рідні та близькі, друзі, побратими, мешканці міста, міський голова Ужгорода Богдан Андріїв.

Під час церемонії зачитали пам'ятний лист від Головнокомандувача Збройних Сил України генерала Олександра Сирського – як знак глибокої вдячності за самовіддане й жертвоне служіння Олександра Тарная в лавах ЗСУ.

Поховали захисника з усіма військовими почестями на Пагорбі Слави.

В Олександра Тарная залишилися батьки, сестра, кохана.

Щирі співчуття рідним і близьким.

Вічна шана і слава Герою.

Ужгород знову в скорботі – 27 лютого в останню дорогу провели полеглого захисника, підполковника, колишнього начальника протиповітряної оборони-начальника відділення ППО, який перебував у розпорядженні командира в/ч А 5150, 48-річним Олександром Павлієм («Металістом»). Військовий загинув 2 жовтня 2022 року.

Олександр Вікторович Павлій народився 23 жовтня 1973 року в Полтаві. Після закінчення школи обрав для себе кар'єру військового – здобув освіту у Полтавському вищому зенітно-ракетному командному училищі ім. Ватутіна.

Ужгород, а саме 398-ий танковий полк, став першим місцем служби Олександра. У 2004 році вступив до Національної академії Міністерства оборони. Проходив службу у 169-му навчальному гвардійському центрі «Десна».

Олександр пройшов довгий військовий шлях від лейтенанта до підполковника, від командира взводу до начальника ППО бригади. У 2011 році за станом здоров'я, отримавши інвалідність, був звільнений у запас. Але у 2017 році, приховавши цей факт, Олександр підписав контракт із ЗСУ. Добровільно, зі словами: «Хто, як не я? Армія – моє життя, військовий – моє призначення, захищати Батьківщину – мій обов'язок!»

Олександр Павлій брав участь у бойових діях у Торезьку, Волновасі, а під час повномасштабного вторгнення – на Запорізькому та Херсонському напрямках. У 2022 році захисник отримав орден «За мужність» III ступеня.

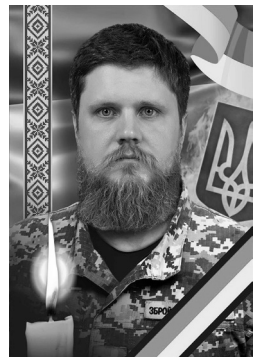
Із 2 жовтня 2022 року він перестав виходити на зв'язок... Три з половиною роки – тиша, відчай, пошуки... Мати Олександра – Поліна Олександрівна – пішла у засвіти у 2024 році, так й не отримавши звісточку про долю сина...

Чин похорону відбувся на площі Народній. Віддати останню шану полеглому прийшли рідні й близькі, військові, мешканці міста, міський голова Ужгорода Богдан Андріїв.

Поховали Олександра Павлія з усіма почестями на Пагорбі Слави.

У захисника залишилися дружина, донька та син.

Вічна пам'ять і шана Герою!

В Ужгороді 3 березня провели в останню земну дорогу 35-річного Героя Микиту Шельдяєва.

Микита Вікторович Шельдяєв народився 6 листопада 1989 року. Був солдатом, стрільцем 1-го десантно-штурмового батальйону військової частини А2582.

Захищаючи Україну, мужньо виконавши військовий обов'язок, загинув на полі бою 2 листопада 2025 року біля населеного пункту Родинське Покровського району Донецької області.

Чин похорону відбувся на площі Народній. Провести воїна в останню путь прийшли міський голова Богдан Андріїв, військові, містяни. Микиту Шельдяєва поховали на Пагорбі Слави.

Вічна і світла пам'ять...

ФОТОФАКТ

В Ужгородській міській раді відбувся черговий особистий прийом громадян, який провів міський голова Богдан Андріїв.

Під час прийому до очільника міста звернулися 30 жителів міської територіальної громади. Основні звернення стосувалися надання матеріальної допомоги, забезпечення житлом, вирішення питань у сфері комунального господарства, зокрема ремонту квартири та ліфтів, дороги до кладовища «Барвінок», а також питання користування прибудинковою територією.

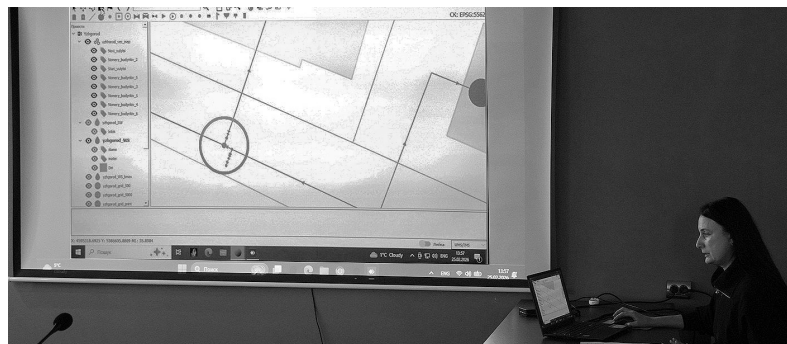
У процесі особистого спілкування міський голова надав заявникам необхідні роз'яснення.

За підсумками розгляду звернень було надано доручення відповідним структурним підрозділам і службам для опрацювання порушених питань у межах чинного законодавства.

Під час заходу зазначалося, що впровадження такої системи є важливим кроком у модернізації міської інфраструктури та підвищенні ефективності управління водопровідним господарством.

РОЗРАХУНКОВО-ГЕОІНФОРМАЦІЙНУ СИСТЕМУ МЕРЕЖ ВОДОПОСТАЧАННЯ УЖГОРОДА

презентували у міській раді

Як поінформували присутніх на презентації, згідно із Постановою №307 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з централізованого водопостачання та централізованого водовідведення»

ня мереж шляхом фіксацією їх фактичного стану. Загальна кількість водопровідних колодязів у розрахунковій схемі становить 6 797, із яких 3 882 (57%) уже обстежено. Загальна розрахункова довжина водопровідних мереж

системи в цілому; можливість оптимізації мережі водопостачання з подальшим здешевленням експлуатації самої мережі; можливість оперативного реагування на аварійні ситуації із суттєвим зменшенням зони відключення водо-

НКРЕКП водоканали всіх міст України зобов'язані розробити і використовувати геоінформаційні системи своїх мереж водопостачання та водовідведення.

Розробка системи тривала з вересня 2024 року до січня 2026 року та здійснювалася спільно з компанією ТОВ «НП РІКОМ». У межах реалізації проекту було оцифровано паперову технічну документацію мереж водопостачання, а також проведено комплексне обстежен-

міста складає 601,6 км. До системи також внесено дані про фактичне постачання та споживання води, що дає можливість проводити необхідні гідравлічні та аналітичні розрахунки.

Використання розрахунково-геоінформаційної системи відкриває для водоканалу низку нових можливостей: цілісне бачення мережі водопостачання; оперативне отримання інформації по мережі водопостачання для аналізу як окремих зон так і

постачання на час ремонту; суттєве зменшення зон для пошуку і оперативного ремонту підземних витоків;

більш точні вихідні дані для кошторисів на заміну старих аварійних мереж, ремонт існуючих діючих мереж та прокладання нових; можливість аналізу впливу підключень перспективної нової забудови на існуючу систему, а також оптимізації мереж водопостачання відповідно до діючих норм України.

ВІДКРИТИЙ ЧЕМПІОНАТ УЖГОРОДА З КІКБОКСИНГУ ВАКО

серед дітей, юнаків та юніорів провели у СК «Іппон»

Понад 100 спортсменів із Ужгорода, Мукачєва, Виноградєва, Хуста, Перечина, Королева, Тячева та Ужгородського району представляли спортивні клуби та ДЮСШ й боролися за нагороди.

Привітали юних спортсменів, тренерів міський голова Богдан Андрійв, начальниця управління у справах культури молоді та спорту Алла Чернєв та голова ГО «Закарпатська обласна організація Федерації кикбоксингу ВАКО», заслужений тренер України Анатолій Перцев. За словами Богдана Андрійва, цей вид єдиноборств розвиває в дітях і молоді фізичну та технічну підготовку, самодисципліну, витримку – ці навички знадобляться у житті попри все.

У цьому виді єдиноборства учасники були представлені у таких категоріях:

діти – 7-9 років (вагові категорії 18, 21, 24, 27, 30, 36, +36 кг);
молодші юнаки – 10-12 років (вагові категорії 28, 32,

37, 42, 47, +47 кг);
старші юнаки – 13-14 років (вагові категорії 42, 47, 52, 57, 63, +63 кг);
юніори – 15-16 років (вагові категорії 42, 45, 48, 51, 54, 57, 60, 63, 67, 71, 75, +75 кг).

На рингу кикбоксери виступали у чотирьох дисциплінах: лайт-контакт, кик-лайт, фул-контакт, лоу-кик. Цей чемпіонат пройшов за сприяння управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

«ВЕСЕЛІ СТАРТИ» ДОВЕЛИ: СПОРТ ОБ'ЄДНУЄ, ВИХОВУЄ НАПОЛЕГЛИВІСТЬ І ФОРМУЄ ХАРАКТЕР З ЮНОГО ВІКУ

Днями на базі комунального закладу «Центр олімпійської підготовки Закарпатської області» відбулися спортивні ігри «Веселі старты» серед учнів 5-х і молодших класів закладів загальної середньої освіти Ужгородської міської територіальної громади.

У змаганнях взяли участь 18 команд, кожна з них об'єднала 16 учасників – по 8 хлопців та 8 дівчат. Юні спортсмени продемонстрували не лише

спритність і фізичну підготовку, а й згуртованість, взаємодопоміжжю та справжній командний характер.

Програма змагань була насиченою та динамічною. Учасники долали 4 естафети: «Флеш» з баскетбольним м'ячем, «Гулівер» (стрибоку довжину з місця), «Крабики», «Човниковий» біг.

Кожен етап вимагав максимальної концентрації, швидкості, витривалості та злагоджених дій усієї команди. Атмосфера у залі була посправжньому спортивною – з хвилюванням, підтримкою вболівальників і щирими емоціями учасників.

За підсумками змагань перемогу здобула команда Ужгородського ліцею імені Августина Волошина (тренер – Михайло Жірош). Друге місце виборола команда Ужгородського ліцею ім. Т. Г. Шевченка. Третє

місце посіла команда Ужгородської початкової школи «Престиж».

Ігри проходили у рамках спортивних змагань «Шкільні ігри» та стали ще одним підтвердженням того, що спорт об'єднує, виховує наполегливість і формує характер з юного віку.

Вітаємо переможців і призерів, дякуємо всім учасникам за яскраві виступи та чесну боротьбу. Щира вдячність Збройним Силам України за можливість проводити спортивні заходи, розвивати дітей і дарувати їм радість мирного дитинства.

РЕЙТИНГОВИЙ ТУРНІР ІЗ ПАДЕЛУ "UZHGOROD 500" ВІДБУВСЯ В УЖГОРОДІ

На спортивний захід приїхали гравці зі Львова, Івано-Франківська, Чернівців та Хмельницького. Також у турнірі брали участь учасники з Ужгорода.

Підтримати гравців та побажати успіхів завітали міський голова Богдан Андрійв, який зазначив, що приємно спостерігати, як створюється падел-ком'юніті нашого міста.

Під час заходу 64 учасники демонстрували свої вміння, техніку, проявляючи впевненість та спортивний характер.

Падел схожий на гібрид тенісу і сквошу, він гнучкий, легкий у грі та надзвичайно соціальний, оскільки переважно є грою для пар.

У ТУРНІРІ З НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ ПЕРЕМОГУ ЗДОБУЛА

команда Ужгородського ліцею імені Августина Волошина

Серед учнів та учениць 5-9 класів закладів загальної середньої освіти Ужгорода відбулися спортивні змагання з настільного тенісу у межах проекту «Пліч-о-пліч всеукраїнські шкільні ліги» під гаслом «РАЗОМ ПЕРЕМОЖЕМО». Цьогоріч цей вид спорту вперше включено до Програми змагань.

У турнірі взяли участь команди у складі чотирьох осіб (двоє юнаків та двоє дівчат) разом із тренерами-представниками. Командний матч складався з п'яти зустрічей і тривав до трьох перемог однієї з команд.

За підсумками змагань перемогу здобула команда Ужгородського ліцею імені Августина Волошина. Друге місце посіла команда НВК «Гармонія», третє – Ужгородський ліцей ім. Т. Г. Шевченка.

Щиро вітаємо переможців та їх тренера – учителя фізичної культури ліцею Олену Якубець – із заслуженою перемогою! Бажаємо гідно представити громаду на обласному етапі змагань та нових спортивних звершень.

ВІДКРИТТЯ МІСЬКОГО АВТОБУСНОГО МАРШРУТУ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ №19 «КПП «УЖГОРОД» – ЗАЛІЗНИЧНИЙ ВОКЗАЛ» ПІДТРИМАВ ВИКОНКОМ

Враховуючи звернення мешканців міста, депутатів міської ради, а також відкриття на українсько-словацькому кордоні пішохідного переходу в межах міжнародного пункту пропуску «Ужгород – Вишне Немецьке», з метою розширення маршрутної мережі, покращення якості та доступності пасажирських перевезень, виконком міської ради вирішив закрити маршрут № 19 «КПП «Ужгород» – мкрн. «Дравці» (через пл. Шандора Петефі) й запустити маршрут №19 «КПП «Ужгород» – Залізничний вокзал».

Згідно з рішенням також мають оголосити конкурс із перевезення пасажирів на цьому новому маршруті.

Також у зв'язку із відкриттям міського автобусного маршруту №19 «КПП «Ужгород» – Залізничний вокзал» виконком міської ради вніс зміни до переліку зупинок громадського транспорту, а саме – назву автобусної зупинки «Візит» на вул. Собранецькій (у напрямку до КПП «Ужгород») змінили на «Аеропорт».

Також на виконкомі погодили Програму забезпечення доступності житлових приміщень осіб з інвалідністю у кріслах колісних та осіб з інвалідністю з порушенням зору I групи на 2026 – 2030 роки з внесенням на розгляд сесії міської ради.

Процедура забезпечення доступності житлових приміщень осіб з інвалідністю у кріслах колісних та осіб з інвалідністю I групи з порушеннями зору (надалі – осіб з інвалідністю) реалізується за зареєстрованим місцем проживання у м. Ужгород на зазначену мету, способом:

встановлення пандуса до житлових приміщень осіб з інвалідністю, які розташовані на першому поверсі багатоквартирних будинків та благоустрою прилеглої території;

встановлення пандуса до індивідуальних житлових будинків

осіб з інвалідністю; встановлення пандуса до рівня першого поверху у під'їзді багатоквартирного будинку, у якому розташоване житлове приміщення, де проживає особа з інвалідністю;

купівля сходового гусеничного пристрою для переміщення особи з інвалідністю у кріслі колісному;

надання допомоги особі з інвалідністю у кріслі колісному у обміні його житлового приміщення з високих поверхів на перший поверх з грошовою компенсацією на оплату послуг маклера, нотаріуса та перевезення майна у розмірі фактичної вартості послуг;

благоустрій території проживання осіб з порушеннями зору: обладнання пішохідних доріжок парасютами, сигналізаторами (тактильною плиткою);

обладнання сходових маршів та місця біля ліфта рельєфними табло з зазначенням номеру поверху відповідно до ДСТУ-Н В 2.2-31-2011.

Право на першочергове обладнання засобами доступності надається житловим приміщенням, у яких зареєстровані особи з інвалідністю, які працюють, навчаються або відвідують щоденно реабілітаційні заклади, та під'їздам, у яких проживають двоє і більше осіб з інвалідністю, які користуються кріслами колісними. Перелік житлових приміщень, які підлягають облаштуванню елементами доступності для осіб з інвалідністю, затверджується щорічно згідно з додатком до Програми забезпечення доступності житлових приміщень осіб з інвалідністю у кріслах колісних та осіб з інвалідністю з порушенням зору I групи.

Департамент соціальної політики, управління житлово-комунального господарства департаменту міської інфраструктури

щоквартально до 10 числа першого місяця наступного кварталу здійснюють подання списків осіб з інвалідністю робочій групі. Упродовж наступного кварталу робоча група проводить обстеження житлових приміщень

на мобільним підйомником на гусеничному ході, зазначений пристрій вилучається, та за рішенням робочої групи передається іншій особі з інвалідністю, з дотриманням вимог цієї Програми.

учер отримають ще 10 ВПО, що проживали на тимчасово окупованій території України, є учасниками бойових дій або особами з інвалідністю внаслідок війни, і зараз зареєстровані в Ужгороді.

Під час виконкому підтримали й інші рішення, зокрема про демонтаж тимчасових споруд, що знаходяться на землях територіальної громади міста Ужгород та розміщені без правовстановлюючих документів органу місцевого самоврядування.

Окрім цього, на засіданні заслухали інформацію про роботу зі зверненнями громадян. Протягом 2025 року до виконкому надійшло 5612 звернень, значна частина з яких – від людей, що потребують соціального захисту та підтримки.

Розглянули члени виконкому й питання, які стосуються дітей, а саме встановлення опіки та призначення опікуна, визначення місця проживання дитини, надання їй статусу, влаштування і продовження терміну перебування дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у закладі інституційного догляду тощо.

Крім того, на засіданні виконкому Ужгородської міськради затвердили рішення комісії з розгляду питань щодо надання допомоги для вирішення житлового питання окремим категоріям внутрішньо переміщених осіб, що проживали на тимчасово окупованій території.

Таким чином, житловий ва-

осіб з інвалідністю за зареєстрованим місцем проживання, з метою з'ясування індивідуальних потреб перелічених категорій громадян у пристосуванні їх житлового приміщення.

У разі зміни місця реєстрації поза межі території Ужгородської міської територіальної громади, смерті особи з інвалідністю, житлове приміщення якої облад-

ОГОЛОШЕННЯ

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** у зв'язку з втратою зареєстроване Ужгородським державним районним підприємством технічної інвентаризації 11 лютого 2002 року свідоцтво на право власності на житловий будинок, яке видане Холмківською сільською радою Ужгородського району Закарпатської області 17 січня 2002 року згідно з рішенням виконавчого комітету Холмківської сільської ради Ужгородського району Закарпатської області від 17 січня 2002 року за № 2 на ім'я громадянки Коцур Марія Михайлівна відносно житлового будинку з належними до нього господарськими будівлями та спорудами, що розташовані за адресою: Закарпатська обл., Ужгородський р-н, с. Минай, вул. Ізумрудна, буд. 19 (дев'ятнадцять).

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** Свідоцтво про право власності на жито, видане 22.11.1995 р. Виконавчим комітетом Ужгородської міської ради народних депутатів на квартиру, що знаходиться за адресою: м. Ужгород, вул. Можайського, 32/69; яка належить на праві приватної, спільної, сумісної власності гр. Бушко Наталії Іванівні, чоловіку Бушко Юрію Михайловичу, матері Пічкач Олені б/б; Свідоцтво видане згідно рішення № 169 від 22 листопада 1995 р.; реєстровий номер № 9598.

В Івано-Франківському міжрегіональному управлінні Міністерства юстиції України 24.02.2026 зареєстрований за №13/807 наказ департаменту культури Закарпатської обласної державної адміністрації від 20.02.2026 №32 „Про внесення змін до Положення про відкритий фестиваль-конкурс стрілецької пісні „Красне поле“.

ФОТОФАКТ

ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ЗАСІДАННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ МІСЬКИЙ ГОЛОВА БОГДАН АНДРІЙ ВРУЧИВ ПОДЯКИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ ЧОТИРЬОМ УЖГОРОДЦЯМ

Василь Сантімрей отримав подяку від командування 101-ої окремої бригади територіальної оборони за підтримку та допомогу військовим.

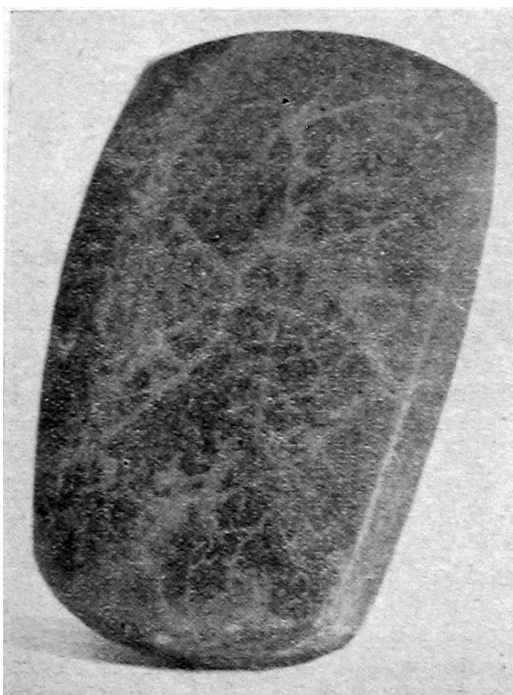
Від командування 42 ОМБр подяки одержали Богдан Тереняк, Олег Боршовський та Іван Опаленик, якому захисники також переда-

ли прапор і шеврони. УЖГОРОД ПРОДОВЖУЄ ПІДТРИМУВАТИ НАШЕ ВІЙСЬКО! СЛАВА УКРАЇНІ!

Охорона культурних та історичних пам'яток – тема нині дуже актуальна. У нас є реєстри, охоронні зони, заборони, однак історичних пам'яток все одно з кожним роком стає все менше. А як же це питання регулювалося в Ужгороді та у всьому краї 100 років тому? Про це можна дізнатися з книжки "Охрана памятностей", яка вийшла в Ужгороді у 1926 році, а нині зберігається в Державному архіві Закарпатської області.

Склав цю книжечку др. Ян Прохазка, а доповнив законами К. Коханний-Горальчук – редактор ужгородської газети "Зоря". Отже, у 1926 році до пам'яток відносили окремо пам'ятки людської діяльності, пам'ятки народного життя та пам'ятки давніх обивателів. Пам'ятками людської діяльності, наприклад, вважали все те, що нагадує нам про життя і справи наших предків. Так, це могли бути старовинні будівлі, цитуємо, "церкви, костели, каплички, городски хижи, монастири, городски мури, брами и турни, так и стародавний дом жителя-скій". Зазначалося, що такою історичною пам'яткою можуть бути також руїни, наприклад, замків і цілі площі, або вулиці з красивими будинками. Такі пам'ятки, мовляв, заслуговують охорони зі сторони уряду та самих жителів. І навіть якщо між цими старовинними будинками розташована споруда, яка не відзначається нічим особливим, то вона теж має охоронятися, оскільки творить з іншими визначними одне ціле. Цікава деталь, погодьтеся.

Кобалта а „Keramos“ téglagyárból. (A szerző tulajdonában)

Кам'яна сокира, знайдена Петром Согою в Ужгороді на території цегельного підприємства "КерAMOS" (нині це недіючий цегельний завод на вулиці Закарпатській)

Ського парола. — Старі гроби в Оноківцях. В Оноківцях (коло Ужгороду) натрапили при каміноломі на старе кладовище. Викопали дотепер 20 урн. Знавці думають, що ті гроби старі 4—5000 літ. Зрештою запрошено знавців з Праги, щоб вони поставили час гробів, а також до якого народу належали.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ЯК ОХОРОНЯЛИ ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ ТА ЩО ПОТРІБНО БУЛО РОБИТИ, ЯКЩО ЗНАЙШЛИ СКАРБ

До цих пам'яток людської діяльності відносили не лише будівлі, а й скульптури – на площах, вулицях, при дорогах (придорожні хрести), на будівлях тощо. Також пам'ятками вважали малярські вироби, а ще різного роду художнє різьблення, цитуємо "плафони і бревна, рьшетки в окнах і дверях, опори на сходах, ворота (капури) домов и т.д.". Не забули автори книжки і про оздоблення храмів, і про інструменти ремісників (історичними пам'ятками вважалися навіть цілі інтер'єри майстерень, аптек, винних пивниць тощо), пам'ятки цехів (статути, вивіски, печатки тощо), "шата" (старовинний одяг священників, військових, ремісників, простих людей), зброю та коштовності.

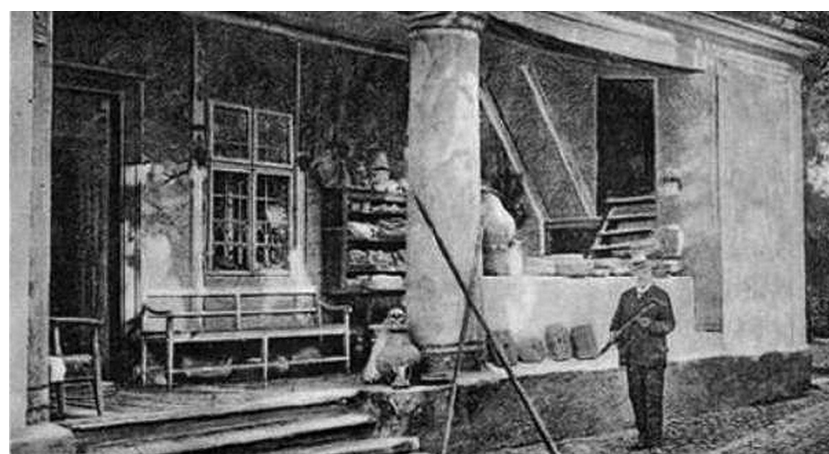
До другої групи пам'яток – пам'яток народного життя – автори книжки відносили обряди, звичаї, пісні, танці, приказки тощо. Також вони вважали пам'яткою старі назви міст і сіл, річок, озер, гір, полонин, доріг, вулиць та площ. І писали, що ці назви мусять зберегтися і в пам'яті наших нащадків.

Щодо третьої групи пам'яток, то до них автори книжки включили "викопки", тобто знайдені в землі речі, які проливають світло на життя наших прапрадідів. Такі випадково знайдені в землі речі, цитуємо "треба что найстрогше сокотити, ибо сии памятности суть найважнйшими документами минувшости нашего края". Багато могил та місць проживання прадавніх людей

бувають знищені, бо нинішні люди не розуміють тої цінності і знайшовши якісь старожитності, просто їх "вержут на сторону" – писали автори книжки. І додали, що потрібно у місцях, де найчастіше відбуваються такі знахідки, навчити людей, аби в разі виявлення в землі якихось предметів, одразу припиняли роботу, розповідали власнику землі, а той щоб негайно повідомляв про це найближчому державному урядовцю.

Загалом інструкція про те, як діяти в разі виявлення правікових предметів, у книжці описана доволі детально. Автори писали, що в разі, якщо неможливо швидко повідомити про знахідку урядовця, треба звернутися до керівника музею ім. Легоцького в Мукачеві (на той час музей, створений на

основі приватної колекції Тиводара Легоцького, був найбільшим у краї).

Музей Легоцького в Мукачеві

Допоки не прийдуть фахівці, заходити на місце знахідки мало бути заборонено. Якщо же фахівці з певних причин приїхати не могли, всі знайдені речі з землі слід було обережно вийняти, але так, аби до кожного предмета був прикріплений папір із позначкою, на якому місці та на якій глибині той предмет знайшли. Цікаво, що автори книжки вже тоді згадували про "чорних археологів" (звісно, в ті роки такий вислів не використовували), мовляв, в останні роки на місця знахідок приходили люди, які збирали цінні речі для свої домашніх колекцій, тож нині (тобто, у 1926 році) безліч цінностей вивезені з краю невідомо куди. Тоді як чехословацький закон від 29 жовтня 1918 року чітко визначав, що всі історичні та художні пам'ятки в країні є під охороною і вивозити їх заборонено. Це стосувалися навіть приватних колекцій, архівів і бібліотек.

Цікаво й те, що закони про знайдені старожитності і клади діяли у нас ще задовго до ХХ сторіччя. Так, ще у 1722 році розпорядженням угорської королівської придворної канцелярії було визначено, що в разі виявлення скарбу розділити його потрібно так: одну третину – тому, хто знайшов, другу третину – власнику землі і ще одну третину – державі. А у 1878 році угорський закон, крім такого ж розподілу скарбу, додавав: "Хто старовинний скарб знайде і за 8 днів про те державу не повідомить, той чинить злочин і має бути покараний грошовою покутою до 1000 золотих, а знайдений скарб конфіскується". Можна лише уявити, якою космічною була для тодішніх наших простих

краян сума у 1000 золотих!

У 1881 році в Австро-Угорщині був уже прийнятий закон

карався вандалізм, тобто умисне пошкодження історичної пам'ятки. Той, хто вчинив пам'ятці шкоду, мав заплатити покуту у розмірі від 5 до 500 золотих і за свій рахунок відновити пошкодження, якщо це можливо.

У той час, коли була написана ця книжка, охоронні пам'яток готові були приділяти увагу і надавати підтримку. Власників або патронів історичних будівель, наприклад, інформували, що вони можуть звернутися за допомогою до Шкільного відділу Цивільної управи Підкарпатської Русі в разі, якщо історична будівля потребує грошових вкладень.

Для цього вони мали збирати ціле невеличке дослідження про об'єкт: вказати дату його зведення, згадати в історичних документах, додати фото та креслення, детально описати пошкодження і навіть подати вже готовий план та кошторис від будівельника, котрий готовий взятися за ремонтні роботи. І все ж влада чесно попереджала, що взяти на себе усі витрати не зможе, а готова фінансувати лише третину. Дві третини же власник або патрон будівлі мусив шукати сам, наприклад, залучаючи громаду або паству, якщо йшлося про церкву.

Щодо самих робіт, то тут відзначалося, що форми старовинної будівлі під час ремонтів мають бути точно збережені. Наприклад, якщо дах будівлі до цього був дерев'яним, то його мусять знову зробити дерев'яним. Якщо сама споруда була зведена з дерева, то її дах також мав бути критий виключно деревом. Якщо же дах вистеляли "сивим атернітом" (ймовірно, йшлося про сіре етернітове покриття), то його в жодному разі не можна було фарбувати.

А повертаючись ще трохи до теми скарбів, варто додати, що в архівних газетах першої половини ХХ століття повідомлень про знайдені скарби є досить багато. І хочеться вірити, що у всіх тих випадках вимоги законів були дотримані, усі знахідки знайшли своє місце в музеях і нині доступні для вивчення та огляду.

Тетяна ЛІТЕРАТІ "Про Захід"

Vastag karperec Ungvár—Radvánczról. (Lehoczky-múzeum Munkács)

Браслет, знайдений на Радванці. Зберігався в музеї Легоцького в Мукачеві

ливого було, в разі необхідності, відчужити сусідні ділянки, аби до місця розкопок міг проїхати віз. У цьому законі теж зберігалася вимога про повідомлення у 8-денний термін та покарання від 5 до 1000 золотих для тих, хто приховав від держави знайдену пам'ятку. Цікава деталь: покарання могла уникнути лише та людина, яка через свою неосвіченість не могла зрозуміти цінності своєї знахідки. Крім того, цим законом

Пещера Олексы Добоша?

Вь сель Новоселица волостского округа на горѣ Смерекъ провалилась подъ землю корова. На крикъ пастуховъ сбѣжались люди и нашли вь горѣ отверстие около одного метра вь ширину, а около сто метровъ вь длину. Корову удалось спасти, но брошенные камни и куски дерева полетѣли вь глубину и дна достигнуть не удалось.

Тутъ верховинцы вспомнили старое преданіе объ извѣстномъ разбойникѣ, Олексѣ Добошѣ. Разбойникъ этотъ имѣлъ будто-бы вь горѣ Смерекъ свою главную квар-

тиру, состоящую изъ 12 комнатъ, а каждая комната должна быть заполнена золотомъ, деньгами, золотыми чашами и другими драгоценностями.

Хотя эти рассказы безосновательны, всетаки не мѣшало бы изслѣдовать обнаруженное отверстие и находящаяся подъ нимъ пещера. Возможно, что эти пещеры, созданные какъ на Красѣ, подземными водами или же обнаруженъ кратеръ потухшаго вулкана. А быть можетъ это вь самомъ дѣлѣ убѣжище славнаго Олексы Добоша?

* Обнаружена древняя могила вь Голубинномѣ. Вь субботу вблизи села Голубинное найдена при раскопкахъ могила желѣзнаго вѣка. Вь могилѣ найдены желѣзный ножъ, желѣзное кольцо и урны. Раскопки будутъ производиться дальше, такъ какъ вь этой мѣстности находится рядъ холмиковъ, повидимому являющихся тоже могилами.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ ПЕРУКАРКИ ЕРЖЕБЕТ ПУШАВЕР

Д Початок на попередній стор. ля цього одруження, оскільки Янош був кадровим військовим, Ержебет мала надати документи про своє походження (читайте – неєврейське походження). Тільки після такого підтвердження Янош отримав дозвіл і в 1942 році відбулося їхнє весілля. Але було це дуже незвичне весілля, про яке написали навіть у столичних газетах. Вперше на фронті одразу п'ять пар молодят одружили віддалено. Виглядало все так: наречені – члени ужгородського авіаційно-розвідувального загону – на фронті у присутності командування урочисто прочитали обітницю і сказали "так". А тим часом у місцях проживання дівчат-наречених такі ж урочистості проходили в меріі. Так, в Ужгороді церемонію для двох наречених провів мер Ласло Меґої. Однією з цих наречених і була Ержебет Пушавер, котра навіть не одягнула весільну сукню, а обітницю складала перед портретом свого нареченого у

військовій формі. Цікаво, що навіть після того, як пару офіційно визнали подружньою, Ержебет вважалася лише нареченою Яноша. Так було до того часу, поки він не повернувся з фронту у відпустку і пара не повінчалася у римо-католицькій церкві Ужгорода.

Той період життя Ержебет пізніше згадувала, як дуже дивний. Коли вона була звичайною перукаркою, ставлення до неї з боку ужгородців, знайомих і друзів було дуже приязним, та щойно вона вийшла заміж за звичайного солдата, багато хто зі знайомих від неї відвернувся. Її навіть перестали пускати до офіцерського казино, куди вона, бувало, заходила зі своїми подругами. Мовляв, наречений і дружині солдата заборонено бувати в місцях для вищих військових чинів. Ержебет, звиклу до чехословацької демократії, це дуже ображало. Але згодом їй стало не до того. Місцева влада на прохання командування виділила молодому подружжю Алі трикімнатний будинок із садом на вулиці Берчені, 24. Ержебет весь час присвячувала тому, аби облаштувати своє сімейне гніздечко, в якому чекала з фронту чоловіка. До того ж у той час жінка дізналася, що чекає на дитину.

Крихітка Атіла Алі побачив світу серпні 1943-го. Цю новину особливо бурливо сприйняли бойові побратими молодого батька. Весь Ужгородський аеро-порт гуляв з цього приводу, бо Атіла став першою дитиною, народженою у членів цього авіаційного підрозділу. Військові, котрі щодня бачили на війні смерті, так широко раділи новому життю, що командування пообіцяло: якщо новонароджений хлопчик у майбутньому стане військовим, вищу військовою освіту отримає безкоштовно.

Ержебет, котра проживала у відведеному їй будинку сама, дуже допомагала її мама, яка щодня приходила до дочки на вулицю Берчені. Того року Янош Алі бував біля своєї сім'ї дуже рідко, тож така допомога мами була для Ержебет дуже доречною.

У 1944-му в дворі будинку Алі на Берчені облаштували позицію протиповітряної оборони. В садку

за будинком встановили зенітну гармату, біля якої постійно чатував розрахунок у складі п'ятеро німецьких військових. Троє з них були членами "Гітлер'югенда", ще зовсім молодими 16-річними хлопчиками, які у вільний час залюбки гралися з малим Атілою.

Тим часом фронт наближався до Ужгорода. Янош Алі знав, що скоро радянські війська увійдуть до міста, припускав також, що після війни ця територія відійде до Радянського Союзу. Хоч як не хотіла Ержебет, Янош вирішив, що сім'ї краще буде покинути Ужгород і переселитися до угорського міста Еґер, з якого він був родом. Невідомо як, Янош дістав тоді вільний вантажний вагон, а військові товариші допомогли завантажити у той вагон усі меблі та речі сім'ї. Оскільки поїхати з дружиною Янош не міг, мусив вертатися на фронт, речі залізницею він відправив у супроводі озброєного солдата, виділеного йому для цього.

Ержебет з маленьким Атілою виїхала з Ужгорода вантажним автомобілем. Подорож та була проста, кілька разів вони потрапили під бомбардування, але змогли проїхати нормально. На домовленій наперед залізничній станції Ержебет зустріла поїзд, до якого був причеплений завантажений їхніми речами вагон. Поїзд слідував до Будапешта, тож Ержебет довелося пустити в хід і акторський талант, і своєю вроду, щоб вмовити начальника станції відчепити її вагон і приєднати його до потяга на Еґер. Неабияк допомагав своїй мамі розпачливим плачем і маленький Атіла. Врешті начальник станції піддався на прохання мами і плач дитини, й відчепив вагон. У ньому Ержебет, Атіла та військовий охоронець

приїхали до Еґера, але там їх чекало наступне випробування. Керівництво міста, посилаючись на нові правила, не приймало біженців, тож Ержебет потрібно було довести, що вона не біженка, а повернулася туди додому. Її таки дозволили оселитися в місті, але пристосуватися до нового життя жінці було дуже важко. Далеко від дому, не знаючи там нікого, з малою дитиною на руках вона пережила в Еґері прохід лінії фронту. Янош тоді їй допомогти не міг, оскільки потрапив у полон.

Життя сім'ї після війни й повернення Яноша Алі до Еґера почало поволі налагоджуватися. У пари народився другий син Чаба, Янош влаштувався на роботу до будівельної компанії, працював там спершу столяром, потім завідувачем відділу, а ще пізніше – заступником керівника підприємства.

Ержебет була домогосподаркою, доглядала за дітьми. Старший її син Атіла протягом 44 років служив у поліції, а молодший Чаба став чудовим плавцем і тренером, у 1964 році навіть представляв Угорщину на Олімпіаді в Токіо.

До Ужгорода Ержебет після війни приїздила кілька разів, її батьки теж мали змогу навідувати доньку в Еґері. Та коли у 1984-му померла мама Ержебет, родинні зв'язки потроху почали обриватися, тож нині Атіла Алі вже зовсім не знає своєї ужгородської рідні. Сама Ержебет Алі померла у 2012 році. Навіть у такому поважному віці вона залишалася красивою, завжди усміхненою і щирою – майже такою ж, як на тих старих фото, які так сподобалися ужгородцям.

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кадрами на вільні робочі місця:

- **спеціаліст державної служби (місцевого самоврядування)** – заробітна плата 16559 гривень – Головний спеціаліст відділу обслуговування розпорядників коштів та інших клієнтів. Перевірка та внесення в програмне забезпечення планових показників розпорядників та одержувачів бюджетних коштів. Перевірка документів при реєстрації зобов'язань та фінансових зобов'язань розпорядників та одержувачів бюджетних коштів та реєстрація фінансових зобов'язань в програмному забезпеченні. Здійснення операцій по проведеному платежів за взятими на облік клієнтами.
- **слюсар з контрольно-вимірювальних приладів та автоматики (електроніка)** – заробітна плата 36 300 гривень – Виконувати діа-

- гностику, ремонт та технічне обслуговування електронних блоків, плат керування, датчиків, контролерів та інших компонентів систем автоматизації виробничих ліній. Виявлення несправностей у схемах автоматики, електроніки та телемеханіки, заміна або відновлення пошкоджених елементів. Регулярна перевірка, калібрування та налагодження контрольно-вимірювальних приладів. Ведення детальних та точних записів про всі роботи з обслуговування, ремонту, калібрування та перевірок обладнання.
- **швачка** – заробітна плата 22 000 гривень – Виконувати якісне пошиття деталей автомобільного інтер'єру.
- **оператор видувного напівавтомата** – заробітна плата 26 400 гривень – Ви-

- конувати та контролювати роботу устаткування, ведення технологічного процесу, налагодження та підтримка стану обладнання. Оператор відповідає за якість продукції, дотримання безпеки та режимів виробництва. Завдання включають навантаження сировини, контроль параметрів видування, виявлення та усунення несправностей.
- **начальник відділу** – заробітна плата 13 719 гривень – Начальник відділу-головний бухгалтер. Організовує роботу з ведення бухгалтерського обліку, організація роботи з ведення фінансово-господарської діяльності, контроль щодо дотримання державної та фінансової дисципліни, контроль за використанням фонду оплати праці, нарахування податків до бюджету та інших платежів, проведення

- інвентаризації грошових, товаро-матеріальних цінностей, основних фондів, розрахунків та платіжних зобов'язань.
- **головний державний інспектор** – заробітна плата 17 723 гривень – Здійснювати заходи контролю у сфері безпечності харчових продуктів на території області. Вести встановлену звіто-облікову документацію, готувати звітність про виконання планів державного моніторингу харчових продуктів та кормів. Готувати інформацію на повідомлення, що надійшли по системі швидкого оповіщення про харчові продукти та корми RASFF.
- **укладальник-пакувальник** – заробітна плата 12 750 гривень – Здійснювати передпродажну підготовку товарів. Фасувати і упакувати товар. Складати пакувальний матеріал.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП «Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 25 лютого по 3 березня ПИШЛИ ІЗ ЖИТТЯ 23 УЖГОРОДЦІВ:

- Віхнін Андрій Михайлович 1987 р.н.
- Соскида Юдіта Стефанівна 1947 р.н.
- Яхимець Габор Андрійович 1951 р.н.
- Гаснюк Василь Васильович 1972 р.н.
- Мартиненко Василь Володимирович 1957 р.н.
- Кашула Юрій Юрійович 1945 р.н.
- Кобиляк Микола Федорович 1959 р.н.
- Фучко Антон Михайлович 1953 р.н.
- Німець Степан Павлович 1966 р.н.
- Волкова Любов Володимирівна 1938 р.н.
- Денисенко Ганна Михайлівна 1942 р.н.
- Павлій Олександр Вікторович 1973 р.н.
- Кіш Ігор Ігорович 1990 р.н.
- Балог Розалія Федорівна 1976 р.н.
- Горячева Ганна Петрівна 1944 р.н.
- Варі Тамара Іванівна 1936 р.н.
- Скакун Світлана Миколаївна 1967 р.н.
- Токач Наталія Гаврилівна 1948 р.н.
- Дзуринець Ганна Олексіївна 1947 р.н.
- Тимошенко Микола Якович 1943 р.н.
- Ігнат Владислав Андрійович 1946 р.н.
- Бойко Володимир Борисович 1961 р.н.
- Собельников Віктор Вікторович 1981 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

Звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського центру зайнятості: м. Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактний телефон: (0312) 40 01 26.

ГОРОСКОП

ОВЕН

Настає сприятливий час для позитивних змін у житті. Матеріальне становище стабілізується. У вихідні добре було б узятися до облаштування власного житла. Постарайтесь обійтися без зайвих обіцянок, бо виконати їх буде важко.

ТЕЛЕЦЬ

Намагайтеся бути гранично уважними й обережними. Можливо, доведеться терміново опанувати нові знання і навички. Спокій та витримка виручать не один раз.

БЛИЗНЯТА

Ретельніше плануйте всі свої справи. Вам будуть потрібні чутливість, милосердя, здатність ставити інтереси інших вище за свої і вміння йти на поступки. Вдома пануватиме спокій.

РАК

Вдалий тиждень. Дрібні перешкоди і капості не зіпсують чудового настрою. Що стосується роботи, то можуть виникнути проблеми, пов'язані з гострою нестачею часу.

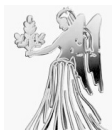
ЛЕВ

Багато енергії витратите на роботу, виконання домашніх обов'язків. Затишшя, можливість перепочити буде не скоро. Але це подарує шанс на поліпшення в кар'єрі та соціальному стані.

ДИВА

Можете самі почати себе корити і бути незадоволеними зробленим цього тижня. Не починайте нічого нового в цей період. Варто попросити підтримки або налагодити стосунки з впливовими людьми.

ТЕРЕЗИ

Знайдете новий спосіб отримання прибутку, заробітку і накопичення. Вас відвідає креативна ідея чи нестандартне рішення, якщо ж ви заробляєте гроші творчою працею, – муза.

СКОРПІОН

Будете завантажені всюди: і вдома, і на роботі – вам навіть це сподобається, так що готуйтеся працювати. Зверніть увагу на обов'язки й обіцянки.

СТРЕЛЕць

Можете дізнатися щось нове, що раніше було приховано від вас, а також узяти на свої плечі багато обов'язків. Тиждень буде трудомістким, але пам'ятайте, що все зробити неможливо.

КОЗОРІГ

Тиждень принесе романтику, музи надихатимуть на творчість. Відчуєте бажання творити і любити. Якщо самотні – йдіть на пошуки своєї другої половинки. Якщо вона вже є – слухний час десь разом відпочити.

ВОДОЛІЙ

Відчуєте неабиякий вплив сил та ентузіазму, здатність зрушити цілі гори. Контролюйте слова та емоції, щоб потім не шкодувати. У вихідні постарайтесь не сердитися і поступатися друзям та близьким.

РИБИ

Активний, бадьорий тиждень. Буде багато роботи й заслужених похвал. Вдається врегулювати посталі проблеми. Головне – прислухатися до інтуїції і не надто квапити події.

АНЕКДОТИ

Жили щасливо, поки дружина не захопилася читанням книг із психології гармонійних сімейних стосунків.

• • •

Всі чоловіки в поліклініці поділяються на дві категорії: 1. Привела мама. 2. Привела дружина.

• • •

Останнім часом інопланетяни вже не викрадають людей так часто, як колись, років сорок тому. Ми, напевно, не єдина планета, яка урізає бюджет на наукові дослідження.

• • •

Ненавиджу стадію дієти, коли вже дуже голодна, але ще зовсім не худу.

• • •

«Чоловік сказав» і «чоловік зробив» – це чоловіки, розведені у часі та просторі.

• • •

– Ви де таку прибиральницю

знайшли? За п'ятнадцять хвилин усі поверхи помила.

– Зі збірної по керлінгу прийшла.

• • •

– Коли дуже важко, треба стиснути зуби в кулак.

– Від таких слів волосся холоне в жилах.

• • •

А самиця снігової людини – це снігова королева чи снігова баба?

• • •

Як би взятися за розум, не пошкодивши психіки?

• • •

Вчені-філологи встановили, що Щ – це самець літери Ш.

• • •

– Розочко, а чим це від тебе так чудово пахне?

– Французькими парфумами, які

ти мені вчора подарував.

– Але ж я тобі не дарував парфуми...

– Дарував. Подивися у гаманці.

• • •

Асортимент ресторанних страв часто залежить від словникового запасу шеф-кухаря.

• • •

Попелюшка вийшла заміж за принца. Він розкидав по замку пелюстки троянд, але опівночі всі вони перетворилися на шарпетки.

• • •

– Зробіть мене, будь-ласка, заступником міністра чого завгодно, мені треба лише іпотечку закрити і все, я після цього сам звільнюся, обіцяю. І я вже все прорахував: аби закрити іпотечку, мені на такій посаді потрібно попрацювати 3 хвилини 47 секунд.

ЛІКАРІ РАДЯТЬ УСІМ, КОМУ ЗА 60, ЗАБУТИ ПРО ЦІ ПРОДУКТИ ТА ЗВИЧКИ

Після 60 років організм людини працює інакше, ніж у молодшому віці. Обмін речовин сповільнюється, травлення стає чутливішим, а серцево-судинна система потребує підтримки. Саме тому лікарі наголошують: найважливішою частиною піклування про здоров'я стає не тільки те, що ми їмо, а й щоденні звички, які часто здаються невинними, але насправді забирають сили. Розповідаємо, що варто викреслити з раціону та повсякденного життя, щоб у 60 років добре почуватися.

Надмірна кількість солодощів. Цукор після 60 років діє особливо агресивно: він різко підвищує рівень глюкози, викликає втому, виснажує судини та провокує стрибки тиску. Лікарі нагадують, що десерти краще зводити до мінімуму: невеликий шматочок темного шоколаду чи яблуко – оптимальний вибір. Особливо небезпечні солодкі напої, вони навантажують підшлункову без жодної поживної користі.

Дуже жирне м'ясо та смажені страви. Після 60 років організм повільніше перетравлює важку жирну їжу. Смажене м'ясо, ребра, копченості та ковбаси провокують печію, втому, важкість у шлунку та впливають на рівень холестерину. Замість цього лікарі радять вживати більше тушкованого, запеченого й вареного, тоді організм отримуватиме користь без перевантаження.

Надлишок солі. Сіль утримує воду в тканинах, підвищує артеріальний тиск і впливає на еластичність судин. Людям старшого віку особливо важливо контролювати її кількість. Соуси, консерви, снеки – саме там перебуває найбільша частина "невидимої" солі.

Звичка пити мало води. Багато людей старшого віку п'ють менше, бо не відчувають спраги, як раніше. Але організм однаково потребує води. Нестача рідини впливає на пам'ять, тиск, стан шкіри, роботу суглобів і загальне самопочуття. Чиста вода маленькими порціями протягом дня – базова звичка, яку радять лікарі всім без винятку.

Переїдання ввечері. Ситна й важка вечеря після 19:00 часто стає причиною важкості у шлунку, поганого сну, здуття та тиску вранці. У віці 60+ організм повільніше переробляє їжу, а ввечері ще й знижує активність ферментів. Найкращий варіант – легке приймання їжі: запечені овочі, риба, крупи.

ЯК НАСІННЯ ЛЬОНУ ЗНИЖУЄ ТИСК, ЦУКОР І ПОКРАЩУЄ ШКІРУ

Якщо дотримуватися здорової, збалансованої дієти, забезпечити отримання всіх необхідних поживних речовин з їжі, то хороший рівень енергії, а також краса і здоров'я шкіри й волосся вам гарантовані. Лікарі та дієтологи стверджують, що якщо до раціону додати деякі продукти, то незабаром можна досягти приголомшливих результатів: знизити кров'яний тиск, рівень цукру в крові, покращити стан шкіри. Одним з таких продуктів є насіння льону.

Його називають енергетичною електростанцією, напоєною клітковиною, білком і корисними жирними кислотами. Насіння льону відоме своїм м'яким горіховим смаком і його можна легко додавати до раціону, посипаючи каші або додаючи до салату.

Дослідники вважають, що деякі з переваг насіння льону можуть бути пов'язані з наявністю в ньому у великій кількості жирної кислоти під назвою альфа-ліноленова кислота (АЛК). Це протизапальний засіб і чудовий захист від серцевих захворювань.

Інші переваги включають клітковину, яка також знижує ризик серцевих захворювань та рівня холестерину, а також лігнани, які також є антиоксидантами.

Той факт, що лляне насіння містить усі три сполуки – АЛК, клітковину та лігнани – робить їх надзвичайно корисним.

Дослідження показують, що вживання лляного насіння може знизити кров'яний тиск, а також покращити стан вашої шкіри, що може бути пов'язане з жирними кислотами й антиоксидантами, які набагато доступніші, якщо ви їх подрібнюєте.

Дослідження жінок з чутливою шкірою показало, що два тижні приймання двограммової добавки з лляною олією покращило якість їхньої шкіри: знизилася чутливість і поліпшилися гідратція та гладкість.

Насіння льону також багате клітковиною, яка не лише полегшує закреп, але й допомагає контролювати рівень цукру в крові. Навіть 30 г меленого лляного насіння може бути достатньо, щоб знизити рівень цукру в крові протягом дня.

Тож якщо ви хочете знизити кров'яний тиск, рівень цукру і покращити стан шкіри, вам варто обговорити зі своїм лікарем можливість додати насіння льону до свого раціону на постійній основі.

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678
у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910. Ідентифікатор медіа: R30-01427

Номер видруковано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.

Тираж 1050 екз. Замовлення № 324.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами. • Передплатний індекс газети "Ужгород" – 41807.